

Opinie: Waarom kiest Nederland voor de cel, als asielkinderen hierdoor worden geschaad

Het hoeft niet, maar het Nederlandse kabinet kiest er toch voor: het detineren van asielzoekerskinderen. Tijd voor alternatieven.

Opinie in De Volkskrant - 12 februari 2026

Door **Suzanne Laszlo**, directeur UNICEF Nederland en
Mark Vogt, directeur Defence for Children Nederland

De Tweede Kamer spreekt vandaag over de implementatie van het Europese Migratiepact. Binnen dat pact kiest het kabinet voor een absurde mogelijkheid: het kunnen detineren van asielzoekerskinderen. Niet omdat dit een verplichting is binnen het pact, dat is het namelijk niet, maar enkel omdat het kan.

De keuze van het kabinet gaat niet alleen rechtstreeks in tegen de rechten van kinderen; het vastzetten van kinderen is ook bewezen slecht voor hen. Recent onderzoek onder bijna 10 duizend kinderen laat zien dat detentie bij ruim 42 procent van de kinderen leidde tot een depressie [en bij 32 procent tot een posttraumatische stressstoornis \(PTSS\)](#). Ook de fysieke gevolgen logen er niet om: vitamine D-tekort, hoofdpijn, bedplassen, [en soms zelfs ondervoeding](#).

Gevangenisje spelen

Die gevolgen zijn overigens al veel langer bekend. Zo'n tien jaar geleden werden er geregeld kinderen in een cel geplaatst die in Nederland asiel kwamen aanvragen, of juist het land moesten verlaten. Hun verhalen lieten zien dat detentie nog heel lang gevolgen had. Kinderen durfden de hand van hun ouders niet meer los te laten, hadden nachtmerries, plasten weer in hun bed terwijl ze al jaren zindelijk waren, of schrokken enorm zodra de deurbel ging.

Kortom, ze raakten onnodig beschadigd.

Een jongen van 12 jaar die in 2018 in vreemdelingendetentie werd gezet met zijn ouders en 6-jarig zusje zei hierover: 'Ik dacht altijd dat de gevangenis voor criminelen waren. Maar hoe kon ik er dan zitten? Ik hoorde heel vaak mensen huilen. Kinderen. Ook volwassenen. Toen we eruit waren, hebben mijn zusje en ik veel gevangenisje gespeeld. Dan sloten we elkaar op en dan zeiden we [‘je mag er nooit meer uit’](#)’.

Gelukkig werd destijds ingezien dat het detineren van deze groep kinderen ontoelaatbaar was en kwam er een verbod. Het is daarom onbegrijpelijk dat nu, ruim tien jaar later, weer over hetzelfde idee wordt gesproken.

Laatste middel

Volgens het VN-Kinderrechtenverdrag, ook ondertekend door Nederland, mogen kinderen alleen opgesloten worden als 'ultimum remedium', als laatste middel dus, als er echt geen

alternatieven meer beschikbaar zijn. In dit geval zijn er voldoende alternatieven beschikbaar, zoals een meldplicht, een verplichting om relevante identiteits- of reisdocumenten af te geven of het stellen van een financiële garantie.

Unicef Nederland en Defence for Children Nederland roepen, samen met tien andere mensenrechtenorganisaties, de Tweede Kamer dan ook met klem op de wet te wijzigen, om zo de mogelijkheid om kinderen vast te zetten uit te sluiten. Volgens het kabinet is grensdetentie nodig voor het bewaken van grenzen. Maar detentie is geen noodzaak, het is een keuze waarvoor kinderen de prijs betalen.

Het is onnodig, want er zijn voldoende alternatieven. Het is schadelijk. En het is in strijd met kinderrechten. We hebben nu nog een keuze: het bewust en onnodig schaden van kinderen, of kiezen voor niet-schadelijke alternatieven.